

LOPPIAISAAATTO – NOUSE, LOISTA ...!

On aika toivottaa Hyvää Joulua, sillä Loppiainen on vanhin joulupyhä, jota kristityt ovat viettäneet aina toiselta vuosisadalta alkaen.

”Nouse, loista kirkaana, Jerusalem, sillä sinun valosi saapuu ja Herran kirkkaus loistaa sinun ylläsi. Katso, pimeys peittää maan, yön synkkyys kansat. Mutta sinun taivaallesi kohoo aamunkoi, Herran kirkkaus hohtaa sinun ylläsi, Niin kansat tulevat sinun valosi luo ...” Jes.60:1-

Vietimme jälleen Joulun Samburussa, Pohjois-Kenian paimentolaisten parissa. Seutu on niin kuivaa, että paimenet kaitsevat lähinnä vuohia, rikkaammat myös kameleita. Jos luet tekstiä eteenpäin, löydät sieltä kamelintammojen vyöryn ja että koko Saban väki saapuu, kultaa ja suitsuketta kantaen, ja kaikki he ylistävät Herraa. Saba tarkoittanee Etelän maata, josta kuningatar aikoinaan tuli kuulemaan Salomon viisautta Jerusalemiin. Nyt nuo Etiopian ja Kenian raja-seudut ovat valmiita kuulemaan suurempaa kuin Salomon, itseään maan ja taivaan Herraa, Jeesusta Kristusta. Sain saarnata 5 eri seurakunnassa ja viimeiseksi Joulun jälk. sunnuntaina aivan uudella kirkolle luovutetulla tontilla, Baragoissa, Pohjois-Samburun keskuskaupungissa. Paikkakunta mainitaan lehdistössä yleensä karjavarkauksien ja samburujen ja turkanoiden heimoriitojen paikkana, mutta siellä on myös rauhanrakentajia, esim. 4 Matongossa koulutettua opettajaa ja tuo tontin lahjoittanut luterilainen perhe. Meille paikka avasi Jeesuksen sanat: ”Satoa on paljon, mutta sadonkorjaajia vähän. Pyytäkää siis Herraa, jolle sato kuuluu, lähettämään väkeä elonkorjuuseen.” Tontti on muuten joen rannalla ja joen toisella puolella asustavat turkanat, joten siellä on hyvä mahdollisuus kutsua molempia heimoja yhdessä polvistumaan Vapahtajan eteen veljinä ja sisarina.

Juuri ennen matkaamista vierailimme myös West Pokotissa, joka on Turkanan länsipuolella ja myös perinteinen vihollinen heidän kanssaan. Mutta nyt Pokotissa oli suuri juhla, sillä luterilainen lähetys (Norjalaiset ja islantilaiset) vietti 40-vuotispäiviä. Väkeä oli koolla ehkä 5000 ja mukana myös kaksi pioneirilähettiperhettä Tarangerit ja Lundebyt. Pokotissa luterilainen kirkko on menestynyt hyvin ja yksi ilonaihe oli tieto siitä, että työ on laajentunut myös Turkanan puolelle ja rauhan rakentaminen heimojen välillä on jo kantanut hedelmää, mikä tuli kauniisti esille juhlissa.

Kiitos joulupostista, sekä perinteisestä että sähköisestä. Eräs sukulainen kysyi, onko täälläkin jouluhössäkkää. Kyllä on kaupungeissa ja suuremmilla paikkakunnilla, mutta kun kulkee samburun maisemissa, joulu löytyy kirkossa joulu-teksteistä. Meillä itsellämme oli mukana yksi iso ja punainen kynttilä luomassa tunnelmaa.

Tuolla kaukana pohjoisilla seuduilla matkatessa on ollut mahtavaa tavata sekä entisiä että nykyisiä opiskelijoita, sekä pokotissa että Samburussa. Pokotin juhlaa edelsi viikon mittainen nuorten konferenssi, aika uskomatonta olla mukana yli tuhannen nuoren kanssa ylistämässä Jeesusta. Samoin samburussa, siellä vain pienemmät joukot ovat liikkeellä.

Reissun aikana yövyimme monenlaisissa majataloissa, mielenkiintoisinta oli yö autossa yhden epämääräisen lodgen pihalla. Oli täydenkuun aika, illalla kuu paistoi auton toiselta puolelta ja aamulla se oli siirtynyt toiselle puolen. Vedestä oli monin paikoin pula, kyllä sitä sitten kotona arvostaa suihkua ja Matongon saunaa. Kilometrejä matkalla kertyi n 3000 ja kun sekä pokotissa että samburussa osa teistä oli varsin huonokuntoisia, ei matkanteko aina ihan helppoa ollut.

Kaste Sidaissa

Uuden tontin siunaus Baragoissa

Siunausta alkaneelle vuodelle 2019!
Arja & Osmo